

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **L. H.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. J. G., advokátom, so sídlom v Z. M., proti odporcom **1/ Mestu N.**, so sídlom v N., **2/ B. Z.**, bývajúcemu v N. **3/ M. Z.**, bývajúcej v N. **4/ S., s.r.o.**, so sídlom v N., **o neplatnosť vlastníckeho práva vkladu v katastri nehnuteľností**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25 C 202/2006, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 29. apríla 2009 sp. zn. 25 Co 111/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Odporcom 1/, 2/, 3/, 4/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra rozsudkom z 21. augusta 2008 č. k. 25 C 202/2006 – 126 návrh navrhovateľky na zrušenie vlastníckeho práva odporcov 2/,3/ k bytu č. 15, nachádzajúceho sa v N. , 5. poschodie zamietol . Odporcom 1/ až 4/ náhradu trov konania nepriznal a zástupcovi navrhovateľky (JUDr. M. H.) priznal náhradu hotových výdavkov a odmenu za zastupovanie navrhovateľky v sume 15 000 Sk s tým, že bude vyplatená z rozpočtových prostriedkov okresného súdu po právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že navrhovateľke, ktorej bol predmetný byt (v pôvodnom vlastníctve odporcu 1/) pridelený na základe rozhodnutia o pridelení bytu z 15. 2. 1982 (zápis o dohode o prevzatí a odovzdaní bytu bol spísaný 20. 5. 1982) a v ktorom bývala do 20. 9. 2006 , bola 29. 7. 2002 daná výpoveď z nájmu tohto bytu (konanie o určenie neplatnosti výpovede nebolo ešte právoplatne skončené) . Na dražbe navrhutej v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon č. 527/2002 Z. z.“) záložným veriteľom (Š. F.) konanej dňa 29. 11. 2005 , na

základe ktorej bola vydaná notárska zápisnica č. N 629/2005, byt nadobudli vydražiteľia – odporcovia 2/ a 3/ a vklad ich vlastníckeho práva bol povolený Katastrálnym úradom Nitra 16. 3. 2006. Navrhovateľka, ako nájomníčka bytu osoba dotknutá na svojich právach, mohla do troch mesiacov odo dňa konania dražby podať na súd návrh na určenie jej neplatnosti. Tým, že návrh v danej veci podala až 2. 10. 2006 (po uplynutí stanovenej lehoty) jej právo podať návrh na určenie neplatnosti dražby zaniklo. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 149 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľky rozsudkom z 29. apríla 2009 sp. zn. 25 Co 111/2008 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny (§ 219 O. s. p.) potvrdil a odporcom 1/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa vyvodeného z riadne zisteného skutkového stavu. Poukázal na to, že prvostupňový súd vychádzal z toho, že v čase mimosúdnej dražby konanej dňa 29. 11. 2005 bola nájomníčkou draženého bytu navrhovateľka a odporca 1/ bol jeho vlastníkom. Navrhovateľom dražby bol záložný veriteľ a vykonaním záložného práva mimosúdnou dražbou nejde o prevod vlastníctva, ale o prechod vlastníctva, o nadobudnutie vlastníctva udelením príklepu, z ktorého dôvodu bolo vlastnícke právo odporcov 2/ a 3/ do katastra nehnuteľností zapísané v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z., ktorý upravuje aj zmarenie a neplatnosť dražby. Osoba, ktorá tvrdí, že dražbou bola dotknutá na svojich právach môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby (§ 21 ods. 2). Teda 3- mesačná lehota je lehotou prepadnou a keďže navrhovateľka ako osoba dotknutá na svojich právach (nájomníčka bytu) podala predmetný návrh až 2. 10. 2006, po jej uplynutí, došlo k zániku jej práva (podať návrh na určenie neplatnosti dražby). Námietku zaujatosti sudcu súdu prvého stupňa vznesenú navrhovateľkou vyhodnotil za nedôvodnú (uznesením z 25. 2. 2009 bolo rozhodnuté, že JUDr. P. H. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Navrhla ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietala odňatie jej možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) postupom odvolacieho súdu tým, že pojednával v jej neprítomnosti napriek tomu, že právny zástupca ospravedlnil jej a svoju neprítomnosť na pojednávaní a požiadal o jeho odročenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom . Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku , v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p.

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nie je rozsudkom, ktorý má na mysli ustanovenie § 238 ods. 1 a 3 O. s. p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval a nejde ani o prípad týkajúci sa neplatnosti zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľky nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. , neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných § 237 písmenách a/ až g/ O. s. p. (t. j. či v danej veci nejde o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatie možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovania vylúčeným sudcom,

či konania súdom nesprávne obsadeným). Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. navrhovateľka nenamietala a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

So zreteľom na navrhovateľkou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerlal na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že postupom odvolacieho súdu tým, že napriek ospravedlneniu neúčasti na pojednávaní a žiadosti o jeho odročenie, pojednávanie neodročil, jej odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu právnou úpravou za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 101 ods. 2 O. s. p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd na prejednanie odvolania navrhovateľky proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nariadil pojednávanie na 18. 2. 2009, ktoré bolo odročené na žiadosť právneho zástupcu navrhovateľky z dôvodu jeho práceneschopnosti na 25. 2. 2009 a toto pojednávanie na žiadosť právneho zástupcu z dôvodu trvajúcej práceneschopnosti na neurčito s tým, že súd nariadi ďalšie pojednávanie po skončení práceneschopnosti právneho zástupcu navrhovateľky (zápisnica o pojednávaní pred odvolacím súdom, čl. 168). Po telefonickom zistení kancelárie súdu (úradný záznam z 31. 3. 2009, čl. 174), že práceneschopnosť právneho zástupcu navrhovateľky je ukončená a súhlasí s pojednávaním dňa 29. apríla 2009 o 11. 00 hod., odvolací súd na tento deň a hodinu nariadil pojednávanie, na ktoré účastníci konania (vrátane navrhovateľky a jej právneho zástupcu) majú doručenie predvolania riadne vykázané (čl. 175). Právny zástupca navrhovateľky sa aj na toto pojednávanie ospravedlnil a žiadal ho odročiť z dôvodu dočasnej práceneschopnosti navrhovateľky trvajúcej od 30. 8. 2008 (čl. 181). Súd pojednával aj bez účasti navrhovateľky a jej právneho zástupcu (§ 101 ods. 2 O. s. p.) a vo veci rozhodol.

Dovolací súd dospel k záveru, že za uvedenej situácie, pokračovaním odvolací súd v konaní aj bez účasti navrhovateľky a jej právneho zástupcu, neporušil ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. a svojím postupom neodňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom

(§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôležitý dôvod (práceneschopnosť), pre ktorý by sa pojednávania nemohol zúčastniť právny zástupca navrhovateľky odpadol (jeho existenciu ani netvrdil) a dôvod pre odročenie na strane navrhovateľky nebol preukázaný potvrdením o dočasnej práceneschopnosti (mala trvať od 30. 8. 2008).

Keďže dovolanie v predmetnej veci v zmysle § 238 O.s.p. nie je prípustné a nebol zistený žiadny dôvod jeho prípustnosti ani v zmysle § 237 O.s.p. dovolanie navrhovateľky bolo treba podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť. Vzhľadom na uvedené sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, (riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania), nemohol zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p., keď odporcom žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta